

فتوای جنایتکارانه‌ی خمینی هزاران جان شیفته را به کام مرگ کشاند!

بیانیه در ۲۴ امین سالگرد کشتار زندانیان سیاسی

چهارشنبه، 24 اوت 2022 - 10:29

هیئت سیاسی -

اجرائی حزب چپ

ایران (فدائیان خلق)

از کشتار وحشیانه‌ی زندانیان سیاسی در تابستان ۶۷ که حکومت خبر کشتار را با سکوت مطلق برگزار کرد تا امروز که کوس رسوائی این رژیم بر سر

هر کوی و برزنی به صدا در آمده است، ۳۴ سال گذشت. حکومت اسلامی در سال‌های اولیه وقوع کشتار در این خیال بود که می‌تواند جنایتی در این ابعاد را مسکوت گذاشته به فراموشی بسپارد. اما چرخ تاریخ بر اساس اراده‌ی رهبران مستبد نمی‌چرخد. آن‌سوی اراده‌ی حکومت، مردمی ایستاده‌اند که تاریخ سازند و از آن‌جا که تیغ کشتار بر تن و جان خود و فرزندان‌شان نشسته‌ست، نمی‌توانند درد این زخم را فریاد نزنند. این مردم از همان روزهای نخست به دادخواهی برخاستند و با خشم مقدسی که زاده‌ی احساسات پاک و لطیف انسانی است، نگذاشتند که گرد فراموشی بر این جنایت سایه اندازد. خانواده‌ی جانباختگان، احزاب و سازمان‌های سیاسی، نهادهای دموکراتیک و حقوق بشری و در یک کلام دادخواهان از همان ابتدا از "خاوران"، محل دفن جانبختگان، نماد و پرچمی ساختند و آن‌را با تمام نیرو برافراشتند. حکومت بارها کوشید به اشکال مختلف این نماد دادخواهی را به تعطیلی کشاند. اما با هر یورش مستبدان به

خاوران، پرچم دادخواهی برافراشته‌تر در برابر دیدگان مردم ایران و جهان پدیدار شده‌است.

طی این سال‌ها "خاوران" دوره‌های مختلفی را پشت سر گذاشته‌است. آن سکوت و انکار اولیه به تدریج جای خود را به توجیه و فریب داد. اما این فریب هم به ضد خود بدل شد و جنایتکاران در یک چرخش وقیحانه امروز با بی‌شرمی تمام از آن کشتار به دفاع برخاسته‌اند. اگر دیروز وزارت دادگستری را به‌دست یکی از جانبیان خشن و بیدادگر و از اعضای هیئت مرگ سپردند، امروز قاتل دیگری از همان هیئت مرگ را بر صندلی ریاست جمهوری "نصب" می‌کنند تا از آن فرمان مرگ دفاع کنند. بدون تردید شخص خمینی مسئول کشتار زندانیان سیاسی بوده است. کشتار به فرمان او در دستور قرار گرفت و به وسیله مسئولان اصلی رژیم که پست‌های کلیدی را دارند اجرائی شده است. رهبر کنونی نظام، علی‌خامنه‌ای نیز، یکی از مسئولانی است که همواره در صف دفاع از کشتار ظاهر شده است. اما در کشتار ۶۷ فقط مسئولان رده بالای نظام و تصمیم‌گیرندگان و اعضای هیئت مرگ مجرم نیستند. هر کس در هر رده و مقامی که در برابر این جنایت بی‌سابقه سکوت کرده و اطلاعات خود را پیرامون کشتار زندانیان سیاسی افشا نکرده‌است، مجرم است و به‌دست عدالت سپرده خواهد شد.

حکومت در این سال‌ها تا آن‌جا که توانست به خانواده و فعالان مدنی و سیاسی فشار آورد و آنان را سرکوب نمود. بارها خانواده و بستگان جانباختگان مورد تعرض قرار گرفته و دستگیر و زندانی شدند. ورود به خاوران ممنوع و این نماد دادخواهی تخریب و سنگ‌قبرها شکسته شد. نه تنها خاورانی‌ها، حتی هم‌دلی با خاوران جرمی نابخشودنی تلقی شد تا بدان اندازه که جعفر(شاهین) اقدامی را ده سال پیش به‌خاطر شرکت در مراسم سالگرد کشتار زندانیان سیاسی در خاوران دستگیر و به جرم عکس گرفتن از نیروهای امنیتی در حال سرکوب، به ده سال زندان محکوم کردند که چند روز پیش با گذراندن تمام حبس خود با موهای سفید اما با غرور و افتخار آزاد شد.

اگر حکومت در چنین مسیر سیاه و خونینی گام برداشته و کوشیده‌است با خاموش کردن صدای "خاوران" راه خویش را به جهنم باز کند اما خاوران و خاورانی‌ها نیز از مقاومت باز نایستادند و نام خاوران و گوهرهای خفته در آن را به نماد دادخواهی و سندی رسواگر و خار چشم نابکاران حاکم بدل نمودند. امروز اکثریت مردم ایران با داستان خاوران و فرزندان برومند آرمیده در آن آشنایند. می‌دانند که این مکان محصول توحش غنی شده حاکمان سر برآورده از اعماق قرون است. تلاش حکومت برای تخریب آن دیگر ثمر چندانی برای جلادان حاکم ندارد. اگر خاوران را هم شخم و با بولدوزر کاملاً تخریب و ظاهر آن را از دیده پنهان کنند، موضوع خاوران چنان در خاطره‌ی جمعی مردم ایران حک

شده است که به عنوان بخشی از تاریخ کشور به جا خواهد ماند. اهمیت تاریخی "خاوران" در این است که امروز به پرونده‌ای گشوده بدل شده که تا کشف حقیقت و سپرده شدن عاملان جنایت به دست عدالت این پرونده بسته نخواهد شد. دستگیری و محاکمه‌ی حمید نوری در سوئد، یکی از دست اندرکاران و پادوهای نظام که در کشتار ۶۷ نقشی داشت و مجازات او به حبس ابد، در ارتباط با همین پرونده‌ی گشوده رخ داد. این حکم بر پیشانی نظام حک شد و رسوائی بازهم بیشتر سیستم تبهکار جمهوری اسلامی در انظار مردم ایران و جهان موجب شد. محاکمه‌ی نوری امید به دادخواهی و محاکمه‌ی دیگر جانانی را که در کشتار ۶۷ نقش داشتند، در دل‌ها زنده کرده‌است.

بیش از چهل سال است که حکومت مشغول توطئه و جنایت است. اما در میان جنایت‌های جمهوری اسلامی ننگ کشتار زندانیان سیاسی در درون زندان‌ها در سال ۶۷ نفرت‌انگیزتر و دامنه‌ی آن خونین‌تر بوده‌است. این کشتار هم به لحاظ تعداد، که چند هزار تن را به خاک انداخت، هم به لحاظ وسعت جغرافیائی، که در سراسر کشور رخ داد و هم به لحاظ ترکیب رنگارنگ آن، که از همه‌ی اقوام و ملیت‌ها، از لر و کرد و بلوچ گرفته تا آذری و عرب و فارس را شامل شد، فاجعه‌ای منحصر به فرد بود. در حکومت سراپا تبعیض جمهوری اسلامی این اقدام جنایتکارانه شاید تنها اقدامی است که بدون تبعیض در رابطه با مردم ایران اعمال شد.

کشتار تابستان ۶۷ یک فاجعه ملی بود، ضروری است در ابعاد ملی هم با آن به مقابله برخاست. تا کنون احزاب و سازمان‌های سیاسی، نهادها و انجمن‌های دموکراتیک، فعالان حقوق بشر و همه کسانی که حرمت انسان را پاس می‌دارند و در پیشاپیش همه این‌ها خانواده‌های جانبازان، مبارزه‌ای گسترده و کارزار سترگی را راه انداخته‌اند. به همت این مجموعه، امر دادخواهی گام‌های مثبتی به جلو برداشته و طلیعه‌ی امیدی برای دستیابی به حقیقت در دل مجموعه‌ی دادخواهان نشانده‌است. اما این تلاش‌ها می‌بایست بیشتر به هم گره بخورد و فعالیت‌ها هماهنگ‌تر شود. اهمیت دارد در صفوف دادخواهان فرهنگ هم‌افزایی پاس داشته شود.

حزب چپ ایران (فدائیان خلق) یاد جان‌های پاک‌ی را که در راه داد بر بیداد شوریدند و با داس مرگ مستبدان حاکم به خاک افتادند گرامی می‌دارد و به همه‌ی رهروان جان برکفی که برای استقرار دموکراسی، آزادی و عدالت اجتماعی، تلاش و مبارزه می‌کنند، درود می‌فرستد. هم‌چنین یاد یاران فدائی را که دلاورانه در برابر جوخه‌های مرگ ایستاده به خاک افتادند گرامی داشته، بار دیگر بر تعهد مشترکمان برای رهائی از چنگال استبداد و دستیابی به برابری تأکید می‌کنیم. ما در برابر خانواده‌ی جانبازان راه آزادی با احترام سر تعظیم فرود می‌آوریم و به سهم خود می‌کوشیم در صف دادخواهان پرچم مبارزه برای دستیابی به حقیقت را

برافراشته نگه‌داریم. ما از همه‌ی رفقا و دوستان و دوستداران حزب می‌خواهیم در سی و چهارمین سالگرد کشتار زندانیان سیاسی در حرکت‌ها و پروژه‌ها و مراسم‌هایی که با هدف تقویت جنبش دادخواهی و زدودن گرد فراموشی بر کشتار دهه‌ی ۶۰ برگزار می‌شود، مشارکت کرده به سهم خود آن را تقویت کنند.

هیئت سیاسی- اجرایی حزب چپ ایران (فدائیان خلق)

۲ شهریور ۱۴۰۱ - ۲۴ اوت ۲۰۲۲

اعلامیه